

РЕШЕНИЕ

№ 1100

гр. Бургас, 30.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XII СЪСТАВ, в публично заседание на втори септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА

при участието на секретаря ВИОЛЕТА К. ДИМОВА
като разгледа докладваното от МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА
Административно наказателно дело № 20222120201864 по описа за 2022 година

Производството е по реда чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по повод жалбата на „***“ ООД, ЕИК: *** със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от Н.С.Н., ЕГН: ***** - управител против НП № 621901-F635780/04.01.2022 г., на директор на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП Бургас, оправомощена със Заповед на изпълнителния директор на НАП за упълномощаване на АНО № ЗЦУ-1149 от 25. 08. 2020 г., с което за нарушение на чл. 97а, ал. 4 от ЗДДС, на основание чл. 178 от ЗДДС, на жалбоподателя е наложена „имуществена санкция“, в размер на 500 лв.

В жалбата се моли, съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното наказателно.

В съдебно заседание, за жалбоподателя се явява надлежно упълномощен процесуален представител. Поддържа жалбата и моли НП, да бъде отменено. Не сочат доказателства. Не правят искане за разноски.

В съдебно заседание, процесуалният представител на АНО оспорва жалбата и моли съда да потвърди наказателното постановление, като правилно и законосъобразно. Правят искане за разноски.

Съдът намира жалбата за допустима, тъй като същата е подадена в срок и съдържа необходимите реквизити, поради което и производството по нея е

редовно образувано пред РС-Бургас.

Бургаският районен съд след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

При извършена проверка от служители на ТД НАП Бургас, проверяващите установили, че жалбоподателят, като задължено лице не е спазило законоустановения срок за подаване на заявление за регистрация на основание чл. 97а, ал. 4 от ЗДДС заявление за регистрация по същия закон (не по-късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем (авансово плащане или данъчно събитие), като данъчната основа на получената услуга подлежи на облагане с данък) в ТД на НАП Бургас. „***” ООД подава Заявление за регистрация по ЗДДС, с вх. № 023912103535981/09.11.2021 г., на основание чл. 100, ал. 1 от ЗДДС - регистрация по избор за лице, за което не са налице условията за задължителна регистрация по чл. 96, ал. 1 от същия закон и деклариран реализиран облагаем оборот, в размер на 11 439.45 лв. (съгласно приложена към заявление за регистрация Справка за реализиран облагаем оборот), прието и вх. в ТД на НАП Бургас, дирекция „Обслужване“. Била възложена проверка за установяване наличие на основания за регистрация по реда на чл. 100, ал. 1 от ЗДДС с Резолюция № 022692103539888/09.11.2021 г. За целите на проверката, на 09.11.2021 г. на представляващия Н.С.Н. било връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице, с изх. № 023912103535981/09.11.2021 г. Било констатирано, че „***” ООД извършва независима икономическа дейност -посреднически услуги при продажба на недвижими имоти, продажба на месо и месни продукти и е получател на услуги, с основен контрагент FACEBOOK IRELAND LIMITED. Била представена и получена Фактура № FBADS-347-101412485/01.06.2021 г. Разплащането било извършено по банков път на 01.06.2021 г. Данъчното събитие за „***” ООД настъпило на 01.06.2021 г. Срокът за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС бил до 25.05.2021 г. включително -7 дни преди 01.06.2022 г.

За извършената проверка, бил съставен АУАН № F635780/24.11.2021 г., който бил връчен на лицето, като към момента на връчването му, не били направени възражения.

Сезиран с преписката по акта, административнонаказващият орган е приел фактическите обстоятелства за доказани, поради което е издал обжалваното наказателно постановление, с което за нарушение на чл. 97а, ал. 4 от ЗДДС, на основание чл. 178 от ЗДДС, на жалбоподателя е наложена „глоба“, в размер на 500 лв.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, обективирани в гласните и в писмените доказателства и доказателствени средства, които са непротиворечиви и допълващи се. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти. Горната фактическа обстановка, като цяло, не се оспорва и от страните.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Наказателно постановление е издадено от оправомощено за това лице, а АУАН е съставен от компетентен орган, но при съставянето на АУАН е допуснато съществено нарушение, което е опорочило производството и е довело до издаването на незаконосъобразно наказателно постановление, поради следните съображения:

Производството по установяване на административни нарушения и издаване на наказателни постановления е строго формален процес, който се провежда в стриктно регламентирани срокове, част от които са регламентирани в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН. Наказателната и административнонаказателната доктрина приема, че давността е институт на материалното право. Следователно за давността по чл. 34 ал. 1 от ЗАНН, съдът трябва да следи служебно. Началото на тримесечната административно наказателната давност е обусловено от откриването на нарушителя (чл. 34 ал. 1 от ЗАНН). Под откриване на нарушителя следва да се разбира не моментът, в който съответното длъжностно лице е изградило своята субективна представа относно индивидуализиращите белези на нарушителя, а моментът, в който е било обективно възможно да се изгради тази субективна представа. Обратното би означавало, че предметът на доказване ще трябва да обхване субективните преживявания на едно длъжностно лице, което е практически трудно осъществимо и че началото на един давностен срок ще зависи от свободното усмотрение на длъжностното лице, а именно – кога същото ще

реши да възприеме факта на нарушението и неговия извършител. Коментираният давностен срок не може да бъде поставен в зависимост от подобни субективни състояния и решения. Той трябва да предпоставя само и единствено обективни дадености. При неспазване на една от двете алтернативно предвидени предпоставки по чл.34 ал.1 от ЗАНН, а именно да не се състави АУАН в срок от три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението (две и повече години за определени нарушения), не следва да се образува административнонаказателно производство, а образуването се прекратява. Следователно, определената с нормата на чл. 53 от ЗАНН компетентност на органите на НАП да съставят АУАН, по дефиниция означава освен право да привличат към административнонаказателна отговорност субектите извършили нарушения, още и задължение за тези длъжностни лица за установяват своевременно нарушенията и техните извършители. Има практика в този смисъл на АдмС-Бургас, където се приема, че денят, следващ крайния срок за подаване на дължимата декларация е моментът, от който нарушителят става известен на административнонаказващия орган, а дали административният орган "ще узнае" този факт е въпрос на полагане на дължимата грижа в разумни срокове.

В настоящия случай, с оглед обстоятелството, че задължението на лицето за подаване на декларация е било в срок до 25.05.2021г., то от 26.05.2021г., жалбоподателят е изпаднал в забава. Нарушението е на просто извършване и е осъществено с бездействието на задълженото лице към първия работен ден след датата, следваща последния срок 25.05.2021г., а именно 26.05.2021г. Контролните органи на данъчната администрация на ТД на НАП-Бургас са имали обективната възможност да констатираят нарушението, тъй като всички данни, даващи основание да се прецени извършено ли е нарушение или не, са били на разположение на наказващия орган през цялото време, без да е било необходимо извършването от негова страна на каквито и да било допълнителни действия по разкриване на нарушителя и фактите, даващи основание за преценка извършено ли е или не нарушението. Същите е следвало да съставят АУАН до 25.08.2021г. Видно от представените по делото доказателства, АУАН е бил съставен на 24.11.2021г., т.е. след предвидения в Закона срок.

Тук следва да се подчертае, че пропускането на по-краткия тримесечен

срок не е основание за прилагане на по-дългия едногодишен/двугодишен срок от извършване на нарушението при преценката за срочното съставяне на акта за установяване на нарушението. Двата срока се намират в определено съотношение помежду си, което се изразява в поглъщането на тримесечния срок от откриването на нарушителя от едногодишния/двугодишния срок от извършването на нарушението. Т.е. след изтичане на по-дългия срок за компетентния орган се погасява правото да състави акт за административно нарушение, независимо че не е изтекъл тримесечният срок от откриване на нарушителя. Съответно след изтичане на тримесечния срок от откриване на нарушителя се погасява административно наказателната отговорност на нарушителя и респективно правото на компетентното длъжностно лице да състави акт, макар и в рамките на едногодишния/двугодишния срок от извършване на нарушението.

Това обстоятелство, а именно съставянето на АУАН след изтичане на сроковете по чл.34, ал.3 от ЗАНН се явява съществено процесуално нарушение, което не може да бъде „санирано” в съдебната фаза на производството и налага отмяна на обжалвания акт като незаконосъобразен, без да се разглежда спора по същество.

Само за пълнота, настоящият състав намира за нужно да отбележи, че в НП, не е посочена дата на извършване на нарушението. Въпросната дата, не следва да се определя чрез тълкуване на обстоятелствената част на НП и изричното и посочване е задължение на АНО. Това обстоятелство, от своя страна също е съществено процесуално нарушение и се явява още едно основание за отмяна на обжалваното НП.

Разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН предвижда, че в производството по обжалване на наказателното постановление, съдът може да присъжда разноси на страните. В конкретния случай, НП е отменено, но жалбоподателят не е направил искане за разноси, поради което съдът не дължи произнасяне и същите остават, както са направени от страните.

Мотивиран от изложените съображения Бургаският районен съд на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 621901-F635780/04.01.2022 г., на директор на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП Бургас, оправомощена със Заповед на изпълнителния директор на НАП за упълномощаване на АНО № ЗЦУ-1149 от 25. 08. 2020 г. против „***“ ООД, ЕИК: *** със седалище и адрес на управление: ***, представлявано от Н.С.Н., ЕГН: ***** - управител, с което за нарушение на чл. 97а, ал. 4 от ЗДДС, на основание чл. 178 от ЗДДС, на жалбоподателя е наложена „имуществена санкция“, в размер на 500 лв.

РЕШЕНИЕТО на настоящата инстанция подлежи на касационно обжалване пред Бургаски административен съд в 14-дневен срок от съобщаването.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____